

Sygn. akt II K 847/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamil Worsztynowicz

Protokolant: Magdalena Sapikowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 16.01.,15.02. i 27.03.2017 r.

sprawy

K. K. (1), s. H. i K. z domu G., ur. (...) w N., nie karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 sierpnia 2016 roku około godz. 3:09 na drodze publicznej w N. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się pod wpływem działania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu 481,4 ng/ml

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 20 zł (dwadzieścia złotych) każda stawka;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego K. K. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych);

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza mu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 sierpnia 2016 r.;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości oraz wymierza mu opłatę w kwocie 200 zł (dwustu złotych).

Sygn. akt II K 847/16

UZASADNIENIE

W dniu 23 sierpnia 2016 roku oskarżony K. K. (1) poruszał się pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...). Około północy oskarżony przyjechał na stację paliw (...) przy ul. (...) w N., gdzie zatankował do pojazdu paliwo gazowe, a następnie odjechał nie dokonując zapłaty, co na monitoring zauważył kasjer Ł. K..

Dowody:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 55,

- zeznania świadka Ł. K. k. 5-6,56

Oskarżony około godziny 3:00 ponownie przyjechał na stację paliw pojazdem F. (...) o nr rej. (...) znajdując się pod wpływem działania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu 481,4 ng/ml. K. K. (1) pojazd zaparkował na wysokości okien pomieszczenia biurowego w którym przebywała E. Z. i widziała jak oskarżony wjechał na stację paliw, a następnie wysiadł z pojazdu. Fakt kierowania przez oskarżonego pojazdem w trakcie wjazdu na stację paliw został również zarejestrowany na monitoringu. K. K. (1) następnie udał się do sklepu na terenie stacji i po wejściu zadeklarował, że chce zapłacić za paliwo, które wcześniej zatankował. Ponadto oskarżony kupił kawę za którą zapłacił i którą samodzielnie sobie przygotował, korzystając z ekspresu dostępnego dla klientów sklepu. Po zrobieniu kawy oskarżony chwilę chodził po terenie sklepu, a także poszedł w stronę toalet, skąd wrócił po około minucie. W trakcie pobytu w sklepie (...) zachowywał się nerwowo, wypowiadał się niespójnie, był rozkojarzony oraz miał wytrzeszczone oczy. Następnie oskarżony na pytanie Ł. K. czy zapłaci za wcześniej zatankowane paliwo, oświadczył, że uczyni to rano i usiłował opuścić sklep, co uniemożliwił mu Ł. K. blokując drzwi wyjściowe, a następnie zawiadamiając policję. Na miejsce przybył patrol policji w osobach P. Z.

i D. R.. Oskarżony gdy zobaczył funkcjonariuszy policji zaczął wykrzykiwać wulgarne słowa, nie reagował na polecenia, był bardzo pobudzony oraz wypowiadał się chaotycznie, nie reagował na polecenie udania się do radiowozu, w związku z czym został tam doprowadzony siłą. W radiowozie oskarżony nadal zachowywał się agresywnie, w związku z czym funkcjonariusze wezwali pogotowie ratunkowe celem podania oskarżonemu środków uspokajających. Oskarżony został następnie przekazany załodze pogotowie ratunkowego.

Dowody:

- zeznania świadka Ł. K. k. 5-6, 56,

- zeznania świadka E. Z. k. 7-8,56v

- zeznania świadka P. Z. k. 24-25,69v,

- opinia toksykologiczna k. 10-13,

- protokół oględzin monitoringu k. 21-22,

W toku postępowania uzyskano opinię z przeprowadzonego badania chemiczno –toksykologicznego, z której wynika, że w próbce krwi pobranej od oskarżonego znajdowała się amfetamina w stężeniu 481,4 ng/ml. Uzyskane wyniki wskazują, że oskarżony w czasie kierowania pojazdem znajdował się pod wpływem działania środka psychotropowego.

Dowody:

- sprawozdanie z badań laboratoryjnych k. 3,

- opinia toksykologiczna k. 10-13,

Oskarżony K. K. (1) urodził się w dniu (...) w N.. Ma wykształcenie (...), jest kawalerem i nie ma dzieci. Oskarżony jest (...) i pełni (...)w D.. Oskarżony nie był karany sądownie.

Dowody:

- informacja z K. k. 19,

- dane osobopoznawcze k. 30

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Na rozprawie oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa i wyjaśnił, że tankował paliwo na stacji paliw (...) w N., ale w trakcie rozmowy z kolegą zapomniał zapłacić. Następnie przyjechał ponownie na stację paliw, gdzie chciał dokonać płatności, ale okazało się, że nie wziął karty do bankomatu. Pracownik stacji paliw zgodził się aby mógł zapłacić rano, ale poinformował go, że została wezwana policja, więc musi poczekać na patrol, co oskarżony uczynił. W międzyczasie zrobił sobie kawę, poszedł do toalety i czekał na policję. Funkcjonariusze policji poprosili go radiowozu gdzie został uderzony i przewrócony, był bity i przyduszany przez funkcjonariuszy w związku z czym stracił przytomność i odzyskał ją w karetce pogotowia. Oskarżony przyznał, że zażył amfetaminę, ale uczynił to gdy czekał na policję w toalecie na stacji paliw.

- wyjaśnienia oskarżonego k. 55

Sąd zważył co następuje:

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i oceny dowodów Sąd uznał, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a zachowaniem swoim oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Sąd w części uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, a mianowicie, że kierował on samochodem gdy przybył drugi raz na stację paliw (...). Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie budzą wątpliwości i znalazły potwierdzenie w zeznaniach Ł. K., E. Z. oraz w protokole oględzin monitoringu.

Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego złożone przed sądem co do kwestii tego kiedy zażył on amfetaminę, ponieważ oskarżony wskazywał, że uczynił to w toalecie na stacji paliw. Wyjaśnienia oskarżonego są zdaniem sądu w tym zakresie nielogiczne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, a także sprzeczne z konsekwentnymi i logicznymi zeznaniami świadków Ł. K. i E. Z., a także funkcjonariuszy policji oraz nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności karnej. Świadkowie Ł. K. i E. Z. zgodnie i konsekwentnie wskazali, że zachowanie oskarżonego po przybyciu na stację paliw jednoznacznie wskazywało na symptomy zażycia środka odurzającego, oskarżony był bowiem rozkojarzony, wypowiadał się chaotycznie, jego sprawność psychomotoryczna była również zaburzona. Świadek Ł. K. w złożonych w postępowaniu przygotowawczym zeznaniach jednoznacznie wskazał, że oskarżony zachowywał się w sposób wskazujący na zażycie środków odurzających, co potwierdziła również świadek E. Z.. Wskazać zatem należy, że zewnętrzne symptomy zażycia przez oskarżonego środka psychotropowego były dla świadków bardzo widoczne. Zeznania świadków znalazły zaś pełne potwierdzenie z opinii toksykologicznej z której wynika, że w próbce krwi pobranej od K. K. (1) ujawniono substancję psychotropową w postaci amfetaminy. Oskarżony wskazał w wyjaśnieniach złożonych przed sądem, że środek odurzający zażył na stacji paliw już po przyjeździe, ale jego wersja nie znajduje oparcia w dowodach. Należy mieć na uwadze, że teren sklepu stacji paliw objęty jest monitoringiem z oględzin którego nie wynika by oskarżony cokolwiek zażywał, nie potwierdzili tej okoliczności również świadkowie wskazując, że oskarżony zrobił sobie jedynie kawę w ekspresie. Wprawdzie istotnie oskarżony w pewnym momencie wyszedł poza kadr kamery udając się w stronę toalet, ale zaledwie po minucie pojawiał się ponownie w kadrze kamery. Nie sposób uznać by w tym czasie oskarżony zażył jakiegokolwiek środka, co przecież wymaga pewnego przygotowania, szczególnie że oskarżony środków tych przecież nie przechowywał w żadnym szybko dostępnym miejscu. Ponadto trzeba zauważyć, że zachowanie K. K. (1) jako wskazujące na fakt zażycia środków odurzających było obserwowane przez świadków od samego początku gdy oskarżony pojawił się w sklepie stacji paliw, co potwierdził świadek Ł. K., a zatem nie było tak, że symptomy odurzenia pojawiły się u oskarżonego w czasie gdy był on już na terenie sklepu, a w szczególności po tym jak udał się w stronę toalet. Ponadto należy stwierdzić, że oskarżony wiedząc, iż znajdował się pod wpływem amfetaminy, w toku postępowania sądowego wiedział już, że grozi mu odpowiedzialność karna, a więc zdecydował się na przyjęcie linii obrony, która miałaby wykazać, że amfetaminę przyjął już po tym jak przyjechał pojazdem na stację paliw. Przypomnieć zresztą należy, że w trakcie pierwszego przesłuchania oskarżony nie wskazywał na fakt zażycia amfetaminy na terenie stacji paliw, co przecież mógł uczynić, starając się w ten sposób bronić przed odpowiedzialnością za zarzucane mu przestępstwo. Ponadto jak wynika z notatki urzędowej sporządzonej po

zatrzymaniu oskarżonego również nie wskazywał on na fakt późniejszego zażycia środka odurzającego, ale na to, że środka tego dosypano mu do napoju.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków E. Z. i Ł. K., albowiem zeznania te są logiczne i spójne, pokrywają się ze sobą, co do istotnych okoliczności przedmiotowego zdarzenia. Świadkowie zgodnie wskazali na fakt, że oskarżony kierując pojazdem przyjechał na stację paliw. Opisali również zaobserwowany przez nich sposób zachowania oskarżonego, który w zgodnej ocenie świadków wskazywał na fakt zażycia środków odurzających, w tym w szczególności stan pobudzenia, chaotyczność wypowiedzi oraz wygląd oczu oskarżonego. Ponadto wymienieni świadkowie są osobami obcymi dla oskarżonego, nie są z oskarżonym w żaden sposób powiązani i nie mają żadnych powodów by obciążać oskarżonego, tym bardziej, że ich zeznania zostały potwierdzone wynikiem badania oskarżonego, który wykazał zawartość amfetaminy w organizmie i następnie wynikiem z badań toksykologicznych.

Wiarygodne były w ocenie sądu zeznania P. Z., który nie był wprawdzie świadkiem kierowania przez oskarżonego pojazdem, ani jego zachowania bezpośrednio po przybyciu oskarżonego na stację paliw, ale potwierdził, że oskarżony zachowywał się agresywnie w trakcie interwencji oraz zauważył u niego symptomy zażycia środków odurzających, przez co zdecydowano się na pobranie od oskarżonego w szpitalu krwi do badań toksykologicznych. Świadek potwierdził, że tej samej nocy miała miejsce wobec oskarżonego interwencja w Szpitalu (...) w N., gdzie policję wezwał personel szpitala, chociaż świadek nie był w stanie sobie przypomnieć powodów oraz przebiegu tej interwencji. W ocenie sądu nie było żadnych podstaw do kwestionowania zeznań tego świadka, ponieważ w dniu zdarzenia świadek wykonywał wyłącznie swoje czynności służbowe, również jest dla oskarżonego osobą obcą i nie miał żadnego powodu by składać nieprawdziwe zeznania.

Sąd przyznał walor pełnej wiarygodności opinii z przeprowadzonych badań chemiczno – toksykologicznych krwi oskarżonego na obecność środka odurzającego. W ocenie Sądu wiarygodność tej opinii nie budzi żadnych wątpliwości. Opinia została sporządzona w sposób fachowy i rzetelny, a jej wnioski są logiczne oraz jasne. Biegli opierając się na wyniku badania krwi oskarżonego w sposób jednoznaczny ustalili, że znajdował się on w czasie prowadzenia pojazdu pod wpływem środka psychotropowego w postaci amfetaminy. Zdaniem sądu nie ma żadnych podstaw by podważać opinię toksykologiczną i wynikające z niej wnioski, potwierdzone zeznaniami świadków, którzy opisali zachowanie oskarżonego. Dowody te we wzajemnym powiązaniu stanowią wystarczającą i rzetelną podstawę do przypisania oskarżonemu dokonania przestępstwa

z art. 178 a § 1 k.k.

Opierając rozstrzygnięcie na wskazanych wyżej dowodach, nie ulega wątpliwości, że oskarżony dopuścił się w dniu 23 sierpnia 2016 r., przestępstwa polegającego na prowadzeniu samochodu marki F. (...) znajdując się pod wpływem środka odurzającego.

Sąd uznał, że oskarżony znajdował się pod wpływem środka odurzającego w czasie kierowania pojazdem, ponieważ wskazywał na to wynik badania krwi pobranej od oskarżonego po zatrzymaniu przez funkcjonariuszy policji. Zgodnie z interpretacją tego wyniku dokonaną przez biegłych z Zakładu (...) w S. oskarżony znajdował się pod wpływem środka odurzającego (amfetaminy),

w stężeniu 481,4 ng/ml. Jeżeli się do tego doda obserwacje zachowania oskarżonego przez pracowników stacji paliw, a później funkcjonariuszy policji, którzy wskazali, że symptomy zażycia przez oskarżonego środka odurzającego były bardzo wyraźne, to nie ulega w ocenie Sądu wątpliwości, że K. K. (1) w czasie gdy kierował pojazdem był pod wpływem środka odurzającego.

Zatem sprawstwo jak i wina oskarżonego w niniejszej sprawie nie budzą wątpliwości. W sprawie nie zachodziły też żadne okoliczności, które wyłączałyby winę bądź bezprawność czynu oskarżonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego sąd ocenił jako znaczny. K. K. (1) dopuścił się czynu umyślnie. Miał pełną świadomość tego, że zażywał wcześniej narkotyki oraz faktu, iż jazda w stanie pod wpływem środków odurzających jest zabroniona. Te okoliczności podnoszą stopień społecznej szkodliwości. Oskarżony znajdował się

ponadto pod znacznym wpływem amfetaminy, w stężeniu 481,4 ng/ml. Uwzględnic jednak należało, że oskarżony do tej pory nie był karany sędownie, prowadzi generalnie ustabilizowany tryb życia i pracuje.

Sąd kierując się powyższymi rozważaniami oraz mając na względzie dyrektywy wymiaru kary, a przede wszystkim zapewnienie jej oddziaływania w zakresie indywidualnym i ogólnospołecznym uznał, że właściwa do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego K. K. (1) przestępstwa będzie kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każda stawka. W ocenie Sądu kara ta będzie adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia także cele wychowawcze jakie ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego.

Sąd na podstawie przepisu art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Przepis art. 42 § 2 k.k. przewiduje orzeczenie obligatoryjnie zakazu kierowania pojazdami, a minimalny okres na jaki środek ten może zostać orzeczony to właśnie 3 lata.

Zgodnie z art. 43a § 2 k.k. sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 zł. Zgodnie z tym przepisem w razie skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 sąd obligatoryjnie orzeka świadczenie pieniężne w wysokości co najmniej 5 000 zł.

Zgodnie z art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego sąd zaliczył oskarżonemu zatrzymanie prawa jazdy.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. oraz przepisów ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223), zasądając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i wymierzając mu 200 złotych tytułem opłaty.